

Сократе, неправедно си осъденъ. Нъ по-добрѣ ли бѣше да мя осъдятъ праведно? Отговорилъ философътъ.

Да ли съмъ рѣкълъ: дайте ми, или подарѣте ми отъ вашій имотъ? Или отъврѣте мя отъ неприятелскѣтъ рѣкъкъ? Или отъ рѣкъкътъ на крѣпкыты? Кажѣте ми и азъ щѣ млькнѣ; и покажете ми въ що съмъ събркалъ (Иовъ, 6. 24.).

Прощеніе.

114. Вѣтіята по нѣкогажъ прощава ужъ на противника си нѣкои отъ по-маловажныты му обвиненія, за да го натовари съ другы по-тяжкы и непростены, на примѣръ: *Много си былъ безуменъ и съсѣмъ неслысенъ, защото за малко сребро, за една земленя рудя, си мѣнилъ небесното съкровище и продалъ си Господа. Нъ нека оставимъ и нека ти простимъ това, защото лакомството ти е помрачило ума, та затуй ты съ свѣци и свѣтила си търсилъ тайнственното Слънце; нъ кой тя подстори да ся обѣсишь на едно дърво? Кой тя накара да затрыешъ самъ себе си? Да напсувашъ Божіето милосърдіе ли съ туй си беззаконно дѣло, и да потъпчешъ Спасовѣтъ кръвъ?*

Поправленіе, ἐπιδιόρθωσις.

115. Многожды вѣтіята ся прѣструва самоволно като да е рѣкълъ нѣщо нетолко тъчно или неправо, и го поправя за да даде на словото по-голѣмъ силъ, и за туй тая фигура ся нарича поправленіе, на примѣръ: *О сыне мой, кое злочестіе, коя бура, или по-добрѣ, кой благопріятенъ вѣтѣръ тя доведе тука, за да дадешъ край на моиты тегла? (Фенелонъ.)*

Недоумѣніе.

116. Тая фигура види ся да е естественна въ голѣмы обстоятелства и душевны смѣщенія и въ сичко, което бы могло да докара удивленіе и недоумѣніе по причиня на высотѣтъ и мѣжнотѣтъ на подлога, за който нма да ся говори.